

В Україні умови для розвитку малого та середнього бізнесу за незалежними міжнародними оцінками наближаються до найгірших у світі. Займатися виробництвом стало не вигідно. Внаслідок систематичного пограбування фермерів та інших дрібних сільгоспвиробників, половина сільськогосподарських продуктів імпортується. Навіщо щось змінювати у таких правилах гри теперішнім очільникам держави, якщо багата на ресурси земля в умовах повної безконтрольності гарантує швидкий надприбуток. За цих умов ми все більше і більше втрачаємо залишки виробництва і від експорту напівфабрикатів переходимо до фактичного остаточного вичавлювання з національних надр корисних копалин. Відбувається вилучення ресурсів у будь-який доступний спосіб на догоду тимчасовій фінансовій вигоді кількох сімей з повним ігноруванням інтересів місцевих жителів та народу в цілому. Відсутній будь-який контроль за використанням надр зі сторони їх фактичного власника – територіальних громад. Більше того, територіальні громади, яким за Конституцією України гарантоване право власності на надра, позбавлені будь-якої можливості реалізації цього права та будь-якої можливості реального контролю за їх експлуатацією. Найкраще це проявляється сьогодні у Житомирській області на українському Поліссі. Видобуток титану з повним нехтуванням екологічними нормами, знищені водойми та ліси, повна відсутність води у колодязях по селах, жодної компенсації громадам завданих збитків. Це замість родючих полів та лісу, чистих водойм.

Тому видобуток в Україні сланцевого газу для нас є питанням технологічно не підготовленим, не вивченим, з врахуванням повного спектру вхідних факторів економічно необґрунтованим.

Що стосується самої технології, то навіть в Україні є розробки, що дозволяють обійти екологічно надзвичайно шкідливий гідророзрив. Абсолютно непрозора угода між сторонами, незрозумілий для вітчизняної громадськості партнер по угоді з української сторони та мізерна частка видобутого газу, що зрештою залишається у розпорядженні держави наштовхують на однозначні висновки. Фактично планується добувати ресурси за понад три четверти їх вартості. Це без врахування зовнішніх екстерналій, які цей бізнес залишає суспільству. Де незалежна фахова експертиза підписаної угоди? Чому не зроблений аналіз альтернативних технологій? Чому на заміну структурним реформам в Україні уряд та президент влаштовують остаточне розграбування надр, що більше схоже на поведінку загарбника, як господаря на своїй землі?! Тому ми проти видобутку сланцевого газу в Україні за наявних умов та за таких підходів, що склалися. Вважаємо, що без повноцінного господаря в країні це призведе до чергового розбазарювання національного багатства. Закликаємо вас до творення територіальних громад у відповідності з Конституцією України в якості юридичної особи по усій території України та зупинки пограбування українського народу. Створені у десяти областях України територіальні громади вже сьогодні стають на захист конституційного ладу, наводять лад у власній хаті, повертають майбутнє нащадкам у власній державі, а не на заробітках у зарубіжжі. Будьмо господарями в своєму власному домі – державі Україна!

Взято з Facebook від Ігора Гурняка